

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

663

Vragen van de leden **Meeuwis** en **Teeven** (beiden VVD) aan de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Justitie over *een oplichter die gewoon een uitkering krijgt*. (Ingezonden 5 oktober 2009)

1
Kent u het bericht «Oplichter Henk van H. krijgt gewoon uitkering»?¹

2
Wat vindt u in het algemeen van de situatie dat slachtoffers van oplichting jarenlang een genoegdoening moeten afwachten, terwijl een verdachte op kosten van de staat een huurhuis en een uitkering geniet?

3
Deelt u de mening dat er een mogelijkheid moet komen om beslag te leggen op (een deel van) het inkomen en/of vermogen van de verdachte, om daarmee de schade van slachtoffers na veroordeling te vergoeden? Zo ja, bent u bereid de wettelijke mogelijkheden te onderzoeken om als overheid geld in te kunnen houden op het vermogen en inkomen, of op sociale uitkeringen die verdachten ontvangen, zodat daarmee na veroordeling een deel van de schadevergoeding kan worden betaald? Zo nee, waarom niet?

¹ De Telegraaf, 1 oktober 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Klijnsma** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid), mede namens de minister van Justitie (ontvangen 16 november 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 477

1
Ja.

2
Het recht op een uitkering op grond van de Wet werk en bijstand (WWB) is niet afhankelijk van het feit of iemand verdacht wordt van een misdrijf of overtreding. Indien aan de in de WWB gestelde vereisten wordt voldaan, bestaat recht op een dergelijke uitkering. Dit is alleen anders indien de vrijheid van de persoon in kwestie reeds is ontnomen. In dat geval bestaat geen recht op een bijstandsuitkering of vervalt het recht daarop. Voor financiële genoegdoening is het voor slachtoffers niet noodzakelijk een vervolging of uitspraak in een strafzaak af te wachten. Er zijn verschillende mogelijkheden voor slachtoffers om hun schade te verhalen. Dat kan zowel langs civielrechtelijke weg als door voeging in het strafproces. Voeging in het strafproces is alleen mogelijk door de slachtoffers die schade hebben geleden als gevolg van een in de tenlastelegging vermeld strafbaar feit. Indien er (nog) geen vervolging plaats heeft gehad, kunnen

slachtoffers op grond van een onrechtmatige daad via de civiele rechter hun schade verhalen. De verplichting om de schadevergoeding aan het slachtoffer te betalen gaat in op het tijdstip dat de uitspraak van de rechter voor tenuitvoerlegging vatbaar is (in het civiele recht) dan wel onherroepelijk is (in het strafrecht).

3
Zowel op grond van een civielrechtelijke uitspraak als bij een strafrechtelijke veroordeling tot betaling van een schadevergoeding bestaan er verschillende mogelijkheden om betaling van deze schadevergoeding af te dwingen. Het Centraal Justitieel Incassobureau is belast met de tenuitvoerlegging van schadevergoedingsmaatregelen die door de rechter zijn opgelegd ten behoeve van het slachtoffer die op deze wijze geen contact met de veroordeelde behoeft te hebben. De incassomogelijkheden zijn beslag (loon- en uitkeringsbeslag), uitwinning van goederen en de tenuitvoerlegging van subsidiaire hechtenis, die de schuldenaar/veroordeelde niet bevrijdt van zijn betalingsverplichting. Op grond van het civiele recht is het mogelijk conservatoir beslag te leggen om het verhaal van een vordering zeker te stellen, ook voordat de definitieve omvang van de schade en aansprakelijkheid volledig is vastgesteld.